

De andere wereld van Baro

Baro woonde in een buitenwijk van Addis Ababa, Ethiopië. 's Morgensvroeg werd hij gewekt door de eerste zonnestralen die door de spleten van zijn golfplatenhuisje heen schenen. Als hij slaperig door de spleten heen keek, zag hij het rode stof al in de lucht dwarrelen. Het luid getoeter van de voorbijrijdende vrachtauto's, vol met vrachten en mensen, hoorde hij al lang niet meer.

Baro wist eigenlijk niet wat deze dag zou brengen. Zijn leven hing van verveling en bedelen aan elkaar. Soms was het een goede dag en kon hij zijn eten kopen, soms was het een slechte dag en moest hij gaan stelen om zijn buik te vullen. De reden dat hij niet wist wat deze dag zou brengen is de vreemde ontmoeting die hij de vorige dag had met een blanke man.

De man was naar hem toegekomen en gaf hem wat geld, hij was blank, maar hij was ook vriendelijk. Dat was Baro niet gewend. Deze man probeerde in zijn taal te spreken en had hem gevraagd waarom hij niet werkte. Baro had het antwoord gegeven wat hij altijd zegt bij dat soort vragen. Zijn ouders waren gestorven toen hij nog klein was, een fataal busongeluk. Hij moest zelf maar aan geld zien te komen, niemand wilde hem hebben. School zat er niet in, dus leef je van wat de straat geeft.

De blanke man had gevraagd om naar zijn werkplaats te komen. Baro wist niet eens wat dat eigenlijk was. Was deze vriendelijke man wel te vertrouwen? Maar goed, hij had geleerd om hard te rennen, dus als het nodig was kon je altijd ontsnappen.

Toen de zon langzaam boven de huizen begon te stijgen, verliet hij zijn huisje van

verroeste golf platen en vertrok lopend naar de wijk waar de werkplaats moest staan. Hij wist het wel, vaak had hij daar lopen zwerven op zoek naar eten. Deze keer was zijn maag leeg, maar daar dacht hij nu niet aan.

De blanke man stond bij de deur, het leek wel of hij wachtte. Er liepen andere jongens van zijn volk. Sommigen hadden planken in hun hand. Anderen waren aan het slaan met een hamer op het hout, anderen waren bezig met iets om het hout af te halen. Baro mocht binnen komen en keek zijn ogen uit. Een avontuur begon.

Eerst kreeg hij twee injera (Ethiopisch brood), snel at hij het op en dronk zijn warme thee. Daarna vertelde de man dat hij iemand zocht die in de werkplaats allerlei klusjes in en rond om het gebouw kon doen. Baro nam de uitdaging aan.

Een maand later.

Baro keek angstig door het ronde raampje naar buiten. De blanke man zat wel naast hem, twee van zijn collega's van de werk-

plaats zaten voor hem, maar toch draaide zijn maag om toen hij de wolken langzaam voorbij zag gaan. Dit keer hoorde hij de brullende motoren die het vliegtuig door dezelfde wolken liet voortgaan heel goed.

Daar zat hij dan op weg naar Sydney Australië. Hij had zelf nog nooit van zoiets gehoord. Maar daar woonde zijn nieuwe baas. En hij, Baro, mocht mee. Wauw! Het was zo onwerkelijk wat er allemaal ging gebeuren in zo'n korte tijd. Toen de motoren van het vliegtuig regelmatig zoemde en het toestel rustig scheen te worden, kwam de opwinding naar boven in zijn hart. Wat zou er gaan gebeuren?

Het eerste wat opviel was dat alles in de nieuwe wereld zo veel schoner was. Het vliegveld, de wegen, de stad, de mensen. Het verkeer reed precies aan de verkeerde kant. Dat was even heel gevaarlijk toen hij de eerste keer de weg over ging steken. Gelukkig riep de blanke man dat hij uit moest kijken.

Baro werd wakker door de eerste lichtstralen van de zon, ze schenen in zijn prachtige kamer. Het was zo rustig, zo stil. Zijn lichaam wilde niet wakker worden. Het was alsof iemand met een hamer uit de werkplaats op zijn hoofd had geslagen. Zijn nieuwe baas had gezegd dat het in Australië licht was als het thuis donker was en anders om.

In zijn kamer stond een bed met lakens. Er was een douche! En niet te vergeten het knopje van de airconditioner. De warmte verdween zomaar uit de kamer door dat apparaat. Alles was zo anders.

Toen Baro toch maar opstond en zijn nieuwe kleren aantrok, verscheen een grote glimlach op zijn gezicht. Papa had de dag voordat hij stierf tegen hem gezegd, dat God een plan voor zijn leven had. Als hij God zocht, zou hij Hem vinden. Baro had elke dag gezocht naar God, maar kon hem nergens vinden in de stad, totdat zijn Ethiopische maat op het werk hem vertelde dat hij God kende. Sinds

die dag was zijn leven echt veranderd, net alsof hij in het donker had geleefd, terwijl het ergens anders op de wereld licht was.